

Cursul 3-4 – Plan

- Lambda calcul
 - Lambda calcul formal
 - Teoria ecuațiilor în Λ , Beta reducere
 - Forme normale, reprezentări
- Lambda expresii în Haskell
- Definiții recursive
- Definiții locale
- Liste, Operații cu liste



Scurtă istorie

- λ -calculus: introdus de **Alonzo Church** (14.06.1903 11.08.1995) în 1936 (1940 λ -calculus cu tipuri) proiectul "Fundamentele matematicii"
- Sistem formal pentru definirea funcțiilor, aplicarea funcțiilor și recursie
- Ideile au condus la aplicații în logică, teoria calculabilității, lingvistică, teoria limbajelor de programare (programare funcțională, sistemul de tipuri)

Lambda calcul – scurtă introducere

Lambda calculul se bazează pe două operații:

Aplicaţia:

- F.A care se scrie de obicei FA
 - F privit ca algoritm, A considerat ca intrare
 - În particular FF (recursie)

Abstracţia:

– Dacă M = M[x] este o expresie, atunci funcția $x \rightarrow M[x]$ se notează λx.M[x]

Lambda calcul formal

- Fie V o mulțime infinită de variabile
- Sintaxa (BNF) lambda expresiilor (Exp):

Exp ::= Var | Exp Exp |
$$\lambda$$
Var.Exp|(E)

unde Var are valori din V

Exemple:

$$\lambda x.x$$
, $\lambda x.xx$, $\lambda x.(fx)(gx)$, $(\lambda x.fx)x$

Notaţii:

- $-FM_1M_2...M_n$ notează (...($(FM_1)M_2$)... M_n)
- $-\lambda x_1 x_2 ... x_n$. M notează $\lambda x_1 .(\lambda x_2 .(... (\lambda x_n .(M))...))$

Lambda calcul

- Variabile
 - libere: în λx.yx variabila y este liberă
 - legate: în $\lambda x.yx$ variabila x este legată
- Substituţie: M[x:=N] apariţiile libere ale lui x se înlocuiesc cu N
 - $yx(\lambda x.x)[x:=N] = yN(\lambda x.x)$
- $(\lambda x.M[x])N = M[x:=N]$
 - $-(\lambda x.2*x+1)3 = 2*3 + 1$



Lambda calcul - formal

- Mulţimea variabilelor libere ale lui M, FV(M), este:
 - $FV(x) = \{x\}$ $FV(MN) = FV(M) \cup FV(N)$ $FV(\lambda x.M) = FV(M) \{x\}$
- Substituție: M[x:=N] este M în care orice apariție liberă a lui x se înlocuiește cu N. Formal:

```
- y[x := E'] = if y = x then E' else y

- (E1E2)[x := E'] = (E1[x:= E'])(E2[x:= E'])

- (λ x.E)[x := E'] = λ x.E

- (λ y.E)[x := E'] = = λ y.(E[x := E']) 	 if y ∉FV(E')
= λ z.((E[y := z])[x := E']) 	 if y ∈FV(E')
```

Lambda calcul - formal

• M este term închis, sau combinator, dacă $FV(M) = \Phi$. Mulțimea combinatorilor se notează Λ^0

Combinatorii standard:

$$-I = \lambda x.x$$
 $K = \lambda xy.x$ $S = \lambda xyz.xz(yz)$

$$-IM = M$$
 $KMN = M$ $SMNL = ML(NL)$

Teoria ecuațiilor în Λ

Axiome

(β)
$$(\lambda x.M)N = M[x:=N]$$
 pentru orice $M,N \in \Lambda$
 $M = M$
 $M = N \Rightarrow N = M; M = N, N = L \Rightarrow M = L$
 $M = M' \Rightarrow MZ = M'Z, ZM = ZM'$

(ξ) $M = M' \Rightarrow \lambda x.M = \lambda x.M'$

(α) $\lambda x.M = \lambda y.M[x:=y]$

- Dacă se poate demonstra că M = N, spunem ca M și N sunt β -convertibili
- Notăm M = N dacă M și N sunt aceeași modulo redenumirea variabilelor legate: $(\lambda x.x)z = (\lambda y.y)z$

Beta reducere

Motorul de calcul al sistemului

• Un redex este o subexpresie de forma:

$$(\lambda x.E1)E2$$

 Prin reducere se obţine E1[x:=E2] : orice apariţie liberă a variabilei x in E1 se substituie cu E2

Exemplul 1

```
(\lambda x.yxzx(\lambda x.yx)x)(abc) (redex?)

(\lambda x.yxzx(\lambda x.yx)x)(abc) \rightarrow

(yxzx(\lambda x.yx)x)[x:=abc] (apariții libere x?)

(yxzx(\lambda x.yx)x)[x:=abc] \rightarrow

y(abc)z(abc)(\lambda x.yx)(abc)
```



Exemplul 2

```
(\lambda fgx. f(gx))(\lambda a.a)(\lambda b.bb)c \rightarrow
(\lambda gx.(\lambda a.a) (gx))(\lambda b.bb)c \rightarrow
(\lambda gx.gx)(\lambda b.bb)c \rightarrow
(\lambda x.(\lambda b.bb)x)c \rightarrow
(\lambda x.xx)c \rightarrow
CC
```



Exemplul 3

```
(\lambda xa.xa)(\lambda x.xa) \rightarrow \lambda a.(\lambda x.xa)a \rightarrow \lambda a.aa
In \lambda a.(\lambda x.xa)a, a a devenit legat si era liber!
(\lambda x.xa)
```

```
Corect: (se aplică o reducere alfa)

\lambda xa.xa = \lambda xb.xb

(\lambda xb.xb)(\lambda x.xa) \rightarrow \lambda b.(\lambda x.xa)b \rightarrow \lambda b.ba
```



Forme normale

- Un term fără redex-uri este o formă normală
- Formele normale corespund rezultatului calculului (valori în Haskell)

Nu toţi termii au forme normale:

$$(\lambda x.xx)(\lambda x.xx) \rightarrow (\lambda x.xx)(\lambda x.xx) \rightarrow ...$$

 $(\lambda x.xxx)(\lambda x.xxx) \rightarrow (\lambda x.xxx)(\lambda x.xxx)(\lambda x.xxx) \rightarrow ...$



Forme normale

Pot exista mai multe strategii de reducere:

```
(\lambda fgx. f(gx))(\lambda a.a)(\lambda b.bb)c \rightarrow (\lambda gx. (\lambda a.a)(gx))(\lambda b.bb)c \rightarrow ?
```

$$(\lambda f.(\lambda x.fx)y)g \rightarrow (\lambda f.fy)g$$

 $(\lambda f.(\lambda x.fx)y)g \rightarrow (\lambda x.gx)y$



Forme normale

- Teorema confluenței: Relația → este confluentă: dacă E →* E1 și E →* E2 atunci există E' astfel ca E1 →* E' și E2 →* E' (Toate strategiile conduc la aceeași formă normală)
- Nu toate strategiile sunt bune pentru a termina calculul
- Dacă este posibil(calculul se termină), există o strategie care conduce la forma normală: call by name reduction: se alege totdeauna redexul cel mai din stânga al termului
- Această strategie este cunoscută ca și lazy evaluation (Haskell)

Reprezentarea recursiei în lambda calcul

"To understand recursion, one must first understand recursion."

Teorema de punct fix

- (1) $\forall F \in \Lambda$, $\exists X \in \Lambda$ astfel încât FX = X
- (2) Există combinatorul de punct fix

$$Y = \lambda f.(\lambda x.f(xx))(\lambda x.f(xx))$$

astfel încât $\forall F \in \Lambda F(YF) = YF$

<u>Demonstrație</u>

(1) Fie W = $\lambda x.F(xx)$ si X = WW Atunci

$$X \equiv WW \equiv (\lambda x.F(xx))W = F(WW) \equiv F(X)$$

(2) La fel



Exemplu

• Fie:

```
F = \lambda f. \lambda x.(if x == 0 then 1 else x * f(x - 1))
     (Y F) 3 =
     F(YF)3 =
     (\lambda f. \lambda x.(if x == 0 then 1 else x * f(x - 1))) (Y F) 3)
     if 3 == 0 then 1 else 3 * (Y F)(3 - 1))
     3 * ((Y F) 2)
     6 * ((Y F) 0)
     6 * (F (Y F) 0) =
     6 * ((\lambda f. \lambda x.(if x == 0 then 1 else x * f(x - 1))) (Y F) 0))
     6 * if 0 == 0 then 1 else 0 * (Y F)(0 - 1))
     6 * 1)
     6
```

AReprezentarea numerelor și operațiilor

Definiție.
$$F^0(M) = M$$
, $F^{n+1}(M) = F(F^n(M))$

Numerale Church:
$$c_0$$
, c_1 , ... $c_n = \lambda fx$. $f^n x$

Operații:
$$A_{+} \equiv \lambda xypq.xp(ypq)$$

$$A_* \equiv \lambda xyz.x(yz)$$

$$A_{exp} \equiv \lambda xy.yx$$

Teoremă. Pentru orice număr natural n, m:

(1)
$$A_{+} c_{n} c_{m} = c_{n+m}$$

(2)
$$A_*c_nc_m = c_{n*n}$$

(3)
$$A_{exp} c_n c_m = c_{nm}$$
 (n diferit de zero)



Reprezentarea funcțiilor

Definiție.

```
true \equiv K \equiv \lambda xy.x, false \equiv K_* \equiv \lambda xy.y

if-then-else-\equiv \lambda xyz.xyz

if B then P else Q poate fi reprezentat prin BPQ

and \equiv \lambda xy.(x y \text{ false})
```

Perechea ordonată: [M, N] = λz .MN

Numerale: $\underline{0} \equiv I \equiv \lambda x.x$, $\underline{n+1} \equiv [false, \underline{n}]$

Reprezentarea funcțiilor

Lemă Există combinatorii S⁺, P⁻, zero astfel ca pentru orice număr natural n au loc: S⁺ $\underline{n} = \underline{n+1}$, P⁻ $\underline{n+1} = \underline{n}$, Zero $\underline{0} = \text{true}$, Zero $\underline{n+1} = \text{false}$ Demonstratie:

$$S^+ \equiv \lambda x.[false, x]$$

$$P^{-} \equiv \lambda x.x$$
 false

$$Zero = \lambda x.x true$$

Reprezentarea funcțiilor

<u>Definitie</u>. O funcție numerică $f: N^p \rightarrow N$ este λ -definibilă dacă există un combinator F astfel ca

$$F \underline{n}_1 \underline{n}_2 ... \underline{n}_p = \underline{f(n_1, n_2, ..., n_p)}$$

<u>Teoremă</u> Funcțiile recursive sunt λ -definibile:

- (1) Funcțiile inițiale(zero, succesor, proiecția) sunt λ -definibile
- (2) Clasa funcțiilor λ -definibile este închisă la compunere(f(n) = g(h₁(n),...,h_m(n)))
- (3) Clasa funcțiilor λ -definibile este închisă la recursie primitivă (f(0,n) = g(n), f(k+1, n) = h(f(k,n), k, n))
- (4) Clasa funcțiilor λ -definibile este închisă la minimizare (f(n) = μ m[g(n, m) = 0])



Lambda expresii în Haskell

– Sintaxa:

$$\x -> \exp$$

- Expresia exp conține x; poate fi o nouă lambda expresie
- Exemple de funcții definite ca lambda expresii:

```
\x -> x + x
\x -> (\y -> x + y)
\x -> (\y -> x*x + y*y)
\x y -> (x*x + y*y)
```



Exemple

```
Prelude> (\x->x+x)8
16
Prelude> (x y-x*x+y*y)) 3 4
25
Prelude> (\x -> sum[1..x])5
15
Prelude> let const x = \ -> x
Prelude> const 8 5
8
Prelude> let const1 x = \y -> x
Prelude> const1 8 5
8
Prelude> const1 [1,2,3] 5
[1,2,3]
Prelude> const [1,2,3] 5
[1,2,3]
Prelude> const [1,2,3] (0,9)
[1,2,3]
Prelude> const False [1,2,3]
False
```



Exemple

```
Prelude> let f = \x -> x*x

Prelude> f 3

9

Prelude> let g = \z ->z.z

Prelude> g f 3

81
```

Exemple

 Folosim funcția map pentru a obține primele n numere impare:

```
map :: (a -> b) -> [a] -> [b]

odds :: Int -> [Int]

odds n = map f [0..n-1]

where f x = x*2 + 1
```

Alternativă (lambda expresie):

odds
$$n = map(\x -> x*2 + 1)[0..n-1]$$

Secțiuni

- Funcțiile cu două argumente pot fi utilizate infix(ca operatori): 12 `div` 3
- Operatorii (+, *, etc.) pot fi utilizați ca funcții:

$$(+)$$
 3 4 $(3+)$ 4 $(+4)$ 3

 Dacă @ este un operator atunci expresiile de forma (@), (x@), (@y) se numesc secțiuni şi sunt funcții:

$$(0) = /x -> (/y -> x 0 y)$$

 $(x 0) = /y -> x 0 y$
 $(0 y) = /x -> x 0 y$



Exemple

```
Prelude> :t (+)
(+) :: (Num a) => a -> a -> a
Prelude> (+) 4 5
Prelude> :t (4+)
(4+) :: (Num a) => a -> a
Prelude> (4+) 5
Prelude> :t (+5)
(+5) :: (Num a) => a -> a
Prelude> (+5) 4
9
Prelude> :t flip
flip :: (a -> b -> c) -> b -> a -> c
Prelude> (-) 3 9
-6
Prelude> flip (-) 3 9
6
```



Aplicații ale secțiunilor

Construirea de funcții simple

$$(1+) = \y -> 1+y$$

 $(1/) = \y -> 1/y$
 $(*2) = \x -> x*2$
 $(/2) = \x -> x/2$

- Aflarea tipului operatorilor
- Utilizarea operatorilor ca argumente pentru alte funcții



 O funcție care are în expresia ce defineşte valoarea sa numele său este o funcție recursivă



```
fact(-1) = (definitie)
if -1 == 0 then 1 else (-1)*fact(-1-1)=
  (-1) * fact(-1-1) =
  (-1)*if (-1-1) == 0 then 1 else (-1-1)*fact((-1-1)-1)=
  (-1)*((-2)*fact(-1-1-1))
```

• Redefinim funcția:

error :: String -> a



```
Prelude> let fact n = if n < 0 then error "argument negativ"
  else if n == 0 then 1 else n*fact (n-1)
Prelude> fact 33
8683317618811886495518194401280000000
Prelude> fact (-4)
*** Exception: argument negativ
Prelude> :t fact
fact :: (Num a, Ord a) \Rightarrow a \rightarrow a
Prelude> fact 3.5
*** Exception: argument negativ
*** Exception: argument negativ
24.0
```



- O funcție recursivă se defineşte astfel:
 - Se defineşte tipul:

```
produs :: [Int] -> Int
```

– Se enumeră cazurile:

```
produs[] =
produs(n:ns) =
```

Se definesc cazurile de bază:

```
produs[] = 1
produs(n:ns) =
```

Se definesc celelalte cazuri

```
produs[] = 1
produs(n:ns) = n*produs ns
```

– Generalizări, simplificări:

```
produs :: Num a =>[a] -> a
```



• Există două stiluri de a scrie programe funcționale:

 Stilul declarativ: definirea funcțiilor prin ecuații multiple, fiecare din acestea utilizând "patern matching" și/sau gărzi pentru a identifica toate cazurile

 Stilul expresie: compunerea de expresii pentru a obţine alte expresii



```
factorial :: Int -> Int
```

Stilul declarativ:

```
factorial n = iter n 1
  where
   iter 0 r = r
  iter n r = iter (n-1) (n*r)
```

• Stilul expresie:

```
factorial n =
  let iter n r =
    if n == 0 then r
    else iter (n-1) (n*r)
  in iter n 1
```



```
filter :: (a -> Bool) -> [a] -> [a]
```

• Stilul declarativ:



```
filter :: (a -> Bool) -> [a] -> [a]

    Stilul expresie:

filter = p \rightarrow xs \rightarrow
            case xs of
              [] -> []
              (x:xs) \rightarrow let
                      rest = filter p xs
                      in if (p x)
                          then x : rest
                          else rest
```

Caracteristici sintactice

- Stilul declarativ:
 - Folosește clauze where
 - Argumentele funcției sunt în partea stângă
 - Foloseşte patern matching
 - Folosește gărzi în definirea funcțiilor
- Stilul expresie
 - Folosește expresii let
 - Folosește lambda abstracții
 - Folosește expresii case
 - Folosește expresii if



Liste

Tipul listă

```
Prelude> :t [1,2,3]
[1,2,3] :: Num t => [t]
Prelude> :t [[1,2,3,4],[1,2]]
[[1,2,3,4],[1,2]] :: Num t => [[t]]
Prelude> :t [(+),(*),(-)]
[(+),(*),(-)] :: Num a => [a -> a -> a]
Prelude> :t [(+),(*),(-),(/)]
[(+),(*),(-),(/)] :: Fractional a => [a -> a -> a]
```

Constructorul (cons):

```
Prelude> :t (:)
(:) :: a -> [a] -> [a]

Prelude> 1:[2,3,4]
[1,2,3,4]

Prelude> 1:2:3:[]
[1,2,3]

Prelude> 1:(2:(3:[]))
[1,2,3]
```



Liste

 Funcția null null :: [a] -> Bool null[] = True null x:xs = FalsePrelude> null [] True Prelude> null [1,2,3] False



Operații cu liste

• Concatenare: ++

```
(++) :: [a] -> [a] -> [a]
[] ++ ys = ys
(x:xs) ++ ys = x:(xs++ys)
[1,2] ++ [3,4,5] = {notatie}
(1:(2:[]))++(3:(4:(5:[]))) = {def ++, ec2}
1:((2:[])++(3:(4:(5:[])))) = {def ++, ec2}
1:(2:([]++(3:(4:(5:[]))))) = {def ++, ec1}
1:(2:(3:(4:(5:[]))))=
                    {notatie}
[1,2,3,4,5]
```



Operații cu liste

 Concatenarea (++) este asociativă iar [] este element neutru:

```
(xs ++ ys) ++ zs = xs ++ (ys ++ zs)
xs ++ [] = [] ++ xs
```

• Funcția concat concatenează o listă de liste:

```
concat :: [[a]] -> [a]
concat [] = []
concat(xs:xss) = xs ++ concat xss
```

```
Prelude> concat [[1,2,3],[4],[],[5,6]] [1,2,3,4,5,6]
```



Funcția reverse

• Funcția reverse inversează elementele unei liste:

```
reverse :: [a] -> [a]
reverse[] = []
reverse (x:xs) = reverse xs ++ [x]
```

• Funcția **reverse** realizează inversarea unei liste de lungime n în n(n-1) paşi

```
Prelude > reverse [1,2,3,4,5,6]
[6,5,4,3,2,1]
Prelude > reverse (reverse [1,2,3,4,5,6])
[1,2,3,4,5,6]
Prelude > reverse "epurasulusarupe"
"epurasulusarupe"
Prelude> reverse "IONALANICAIIACINALANOI"
"IONALANICAIIACINALANOI"
```



Funcția length

```
length :: [a] -> Int
length[] = 0
length(x:xs) = 1 + length xs
```

- Se poate dovedi (de la definițiile ++ şi length):
 length (xs++ys) = length xs + length ys
- Funcția length calculează lungimea unei liste în n paşi indiferent de natura elementelor

```
Prelude > length [1,2]
2
Prelude > length [undefined, undefined]
2
```



Funcțiile head, tail

```
head :: [a] -> a
head[x:xs] = x
tail :: [a] -> [a]
tail(x:xs) = xs
```

- Sunt operații ce se execută în timp constant
- Compunere de funcții (.):

$$(.)$$
 :: $(a \rightarrow b) \rightarrow (c \rightarrow a) \rightarrow c \rightarrow b$

$$(f.g)x = f(gx)$$

Funcțiile last, init

```
last ::[a] -> a
last = head.reverse
     Prelude > (head.reverse)[1,2,3]
      3
     Prelude > last[1,2,3]
      3
init :: [a] -> [a]
init = reverse.tail.reverse
     Prelude > init [1,2,3]
      [1,2]
     Prelude > (reverse.tail.reverse)[1,2,3]
      [1,2]
```



Funcția take

- Funcția take: primele n elemente din lista xs
- Definiție recursivă:
 - Tipul funcției:

```
take :: Int -> [a] -> [a]
```

 Enumerarea cazurilor: sunt 2 valori pentru primul argument: 0 şi n+1, două pentru al doilea argument: [] şi x:xs

```
take 0 [] =
take 0 (x:xs) =
take (n+1)[] =
take (n+1) (x:xs) =
```

Definirea cazurilor de bază:

```
take 0 [] = []
take 0 (x:xs) = []
take (n+1)[] = []
take (n+1)(x:xs) =
```



Funcția take

– Definirea celorlalte cazuri:

```
take 0 [] = []
take 0 (x:xs) = []
take (n+1)[] = []
take (n+1)(x:xs) = x:take n xs
```

– Generalizare, simplificare:

```
take:: Integral b => b -> [a] -> [a]

take 0 xs = []

take (n+1)[] = []
```

take (n+1)(x:xs) = x:take n xs



Funcțiile take, drop

```
take :: Int -> [a] -> [a]
take 0 \times s = []
take (n+1)[] = []
take (n+1)(x:xs) = x:take n xs
drop :: Int -> [a] -> [a]
drop 0 xs = xs
drop(n+1)[] = []
drop(n+1)(x:xs) = drop n xs
```



Funcțiile take, drop

Proprietăți:

```
take n xs ++ drop n xs = xs
take m .take n = take(m `min` n)
drop m .drop n = drop(m+n)
take m .drop n = drop n. take(m+n)
```

• Exercițiu: Demostrați relațiile de mai sus pornind de la definiții
Prelude > ((take 3).(take 5))[1] == take(3`min`5)[1]
True
Prelude > (drop 2. drop 4) [1] == drop(2+4)[1]
True
Prelude > (take 5.drop 3)[1] == (drop 3.take(5+3))[1]
True

X

Funcția splitAt



Indexarea în liste

• Operatorul de indexare (!!):

***Exception: Prelude.(!!): negative index

Prelude > ("aaa"++"bbb")!!4

'b'



Funcția map

 Funcția map aplică o funcție fiecărui element al unei liste

```
map :: (a -> b) -> [a] -> [b]

map f [] = []
map f(x:xs) = fx : map f xs

Prelude > map square [2,1,4]
[4,1,16]
Prelude > map (<5) [ 3,7,5,4,3,7,8]
[True,False,False,True,True,False,False]
Prelude > sum(map square[1..3])
14
Prelude > sum(map sqrt[1..8])
16.3060005260357
```



Funcția map

• Proprietăți:



Funcția filter

- Argumente: o funcție booleană p şi o listă xs
- Returnează sublista elementelor din xs ce satisfac p

```
Prelude > filter odd [1,2,3,4,5,6,7,8]
[1,3,5,7]
Prelude > (sum.map (*4).filter even)[1..10]
120
```



Funcția filter

• Proprietăți:

```
filter p . filter q = filter(p `si` q)
unde (p `si` q)x = px && qx
filter p . concat = concat . map(filter p)

Prelude > (filter (>3).filter(<7))[1,2,3,4,5,6,7,8,9]
[4,5,6]
Prelude > (filter (<5).concat)[[1,3,6],[3,8]]
[1,3,3]
Prelude > (concat.map(filter(<5)))[[1,3,6],[3,8]]
[1,3,3]</pre>
```



Cursul 4 - Plan

- O altă reprezentare a listelor (comprehension)
 - Generatori
 - Gărzi
- zip, unzip, cross
- foldr, foldl
- scanl, scanr
- Studii de caz



Liste: o altă notație

Analogie cu definirea unei mulţimi:

$$\{1, 4, 9, 16, 25\} = \{x^2 \mid x \in \{1..5\}\}$$

"List comprehension":

```
Prelude > [x*x|x<-[1..5]]
[1,4,9,16,25]
Prelude > [x*x|x<-[1..5], odd x]
[1,9,25]
Prelude > [x*x|x<-[1..10], even x]
[4,16,36,64,100]
```



Liste – "comprehension"

Sintaxa Haskel pentru definirea listelor:

[e | Q] unde

- e este o expresie
- Q este un calificator
 - O secvență posibil vidă de forma gen1, gar1, gen2, gar2, ...
 - Generator: x <- xs
 - x este variabilă sau tuplă de variabile
 - xs este o expresie cu valori liste
 - Gardă: o expresie cu valori booleene (gărzile pot lipsi)



Liste

 Dacă în expresia [e | Q] calificatorul Q este vid atunci scriem doar [e]

Regula generator:

```
[e|x<-xs, Q] = concat(map f xs) where fx = [e|Q]
```

• Regula gardă:

```
[e|p, Q] = if p then [e|Q] else []
```

Exemple

```
Prelude > [(x,y)|x<-[1..5], y<-[1..x], x+y<6]
[(1,1),(2,1),(2,2),(3,1),(3,2),(4,1)]
Prelude > [(x,y)|x<-[0..9],x<=3,y<-[2..4]]
[(0,2),(0,3),(0,4),(1,2),(1,3),(1,4),(2,2),(2,3),(2,4),(3,2),(3,3),
   (3,4)
Prelude > [x | x < - "Facultatea de Informatica", 'c' <= x && x <= 'h']
"cedefc"
Prelude > [(x,y,z)|x<-[0..5],y<-[0..5],z<-[0..5],x+y+z == 31
[(0,0,3),(0,1,2),(0,2,1),(0,3,0),(1,0,2),(1,1,1),(1,2,0),(2,0,1),
(2,1,0),(3,0,0)
Prelude > [(x,y,z)|x<-[1..5],y<-[x..5],z<-[y..5],x+y > z ]
[(1,1,1),(1,2,2),(1,3,3),(1,4,4),(1,5,5),(2,2,2),(2,2,3),(2,3,3),
(2,3,4), (2,4,4), (2,4,5), (2,5,5), (3,3,3), (3,3,4), (3,3,5), (3,4,4),
(3,4,5), (3,5,5), (4,4,4), (4,4,5), (4,5,5), (5,5,5)
```



Exemple

```
quicksort :: (Ord a) => [a] -> [a]
quicksort [] = []
quicksort (x:xs) = quicksort [y | y <- xs, y < x]
                    ++ [x]
                    ++ quicksort [y \mid y <-xs, y>=x]
Prelude > quicksort [3,2,5,4,2,6,4,5]
[2,2,3,4,4,5,5,6]
Prelude > quicksort ["luni", "marti", "miercuri", "joi",
  "vineri"]
["joi", "luni", "marti", "miercuri", "vineri"]
```

Proprietăți

```
[f x|x <- xs] = map f xs

[x|x <- xs, p x] = filter p xs

[e|Q,P] = concat[[e|P]|Q]

[e|Q,x<-[d|P]] = [e[x:=d]|Q,P]</pre>
```



Funcția zip

 Listele xs şi ys sunt transformate într-o listă de perechi cu elemente de pe acelaşi loc din cele 2 liste

```
zip :: [a] -> [b] -> [(a, b)]
zip [] ys = []
zip (x:xs)[] = []
zip (x:xs)(y:ys) = (x, y):(zip xs ys)

Main> zip [0..4] "hallo"
[(0,'h'),(1,'a'),(2,'l'),(3,'l'),(4,'o')]
Main> zip [1,2,3] "hallo"
[(1,'h'),(2,'a'),(3,'l')]
```



Aplicații ale funcției zip

Produsul scalar:

Căutare (pozițiile lui x în lista xs):

```
positions :: (Eq a) => a -> [a] -> [Int]
positions x xs = [i | (i,y) <- zip [0..] xs, x == y]
Prelude > positions 3 [1,2,3,4,3,2,5,3,3,5,4,3]
[2,4,7,8,11]
```



Aplicații ale funcției zip

• Funcția zip xs (tail xs) returnează lista perechilor de elemente adiacente din xs

```
Hugs> zip [1,2,3,4,5,6,7] (tail [1,2,3,4,5,6,7]) [(1,2),(2,3),(3,4),(4,5),(5,6),(6,7)]
```

• Funcția zip xs (reverse xs)

```
Hugs> zip [1,2,3,4,5,6] (reverse [1,2,3,4,5,6]) [(1,6),(2,5),(3,4),(4,3),(5,2),(6,1)]
```



Aplicații ale funcției zip

• este o secvență dată nedescrescătoare?



Funcția unzip

 O listă de perechi [(x1,y1),(x2, y2),...] este transformată într-o pereche de 2 liste ([x1,x2,...], [y1, y2,...]) pair:: (a -> b, a -> c) -> a -> (b, c) pair (f, g) x = (f x, g x)Main> pair ((+2), (*2)) 7 (9,14)Main> pair(and, or) [True, False, False] (False, True) Main> pair (sum, product)[1,3,5,7] (16,105)unzip :: [(a, b)] -> ([a], [b]) unzip = pair (map fst, map snd) Main> unzip [(1, 'a'), (2, 'b'), (3, 'c')] ([1,2,3],"abc")



Funcția cross

• Denumirea pentru **f**x**g** din teoria categoriilor:



Funcția cross

Proprietăți

Demonstrație 6:

```
cross(f,g).pair(h,k) = (def cross)
pair(f.fst, g.snd).pair(h,k) = (prop 5)
pair(f.fst.pair(h,k), g.snd.pair(h,k)) = (prop 1, 2)
pair(f.h, g.k)
```



Funcția foldr (fold right)

• Utilizată pentru simplificarea definițiilor recursive de forma (@ este o operație):

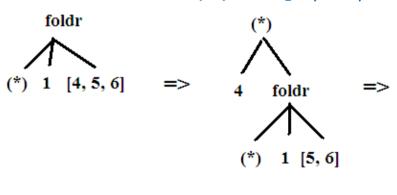
```
h [] = e
h (x:xs) = x @ h xs
```

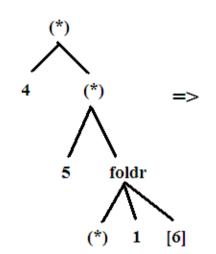
- Această funcție transformă lista x1:(x2:(x3:(x4:[]))) în x1@(x2@(x3@(x4@e)))
- Şablonul din definiția lui h este capturat în funcția:

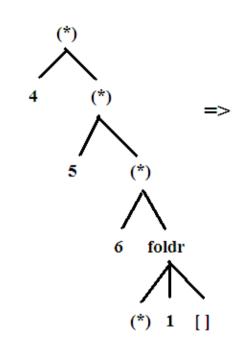
```
foldr :: (a -> b -> b) -> b -> [a] -> b
foldr f e [] = e
foldr f e (x:xs) = f x (foldr f e xs)
```

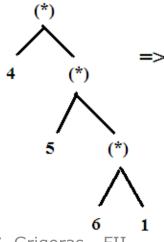
- Astfel h = foldr (0) e
- foldr(@)e[$x_0, x_1, ...x_n$]= x_0 @(x_1 @(...(x_n @e)...))

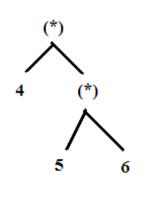
foldr (*) 1 [4, 5, 6]

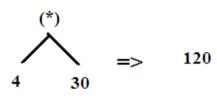












Exemple

```
concat = foldr (++) []
sum = foldr (+) 0
product = foldr (*) 1
and = foldr (&&) True
length = foldr oneplus 0
         where oneplus x n = 1+n
length = foldr (\ n \rightarrow 1+n) 0
reverse = foldr snoc []
          where snoc x xs = xs++[x]
map f = foldr (cons.f) []
        where cons x xs = x:xs
```



Funcția fold1 (fold left)

Utilizată pentru simplificarea definițiilor recursive de forma (@ este o operație):

```
h e [] = e
h e (x:xs) = h(e@x)xs
```

- Această funcție transformă lista x1:(x2:(x3:(x4:[]))) în (((e@x1)@x2)@x3)@x4
- Şablonul din definiția lui h este capturat în funcția:

```
foldl :: (a -> b -> a) -> a -> [b] -> a
foldl f e [] = e
foldl f e (x:xs) = foldl f (f e x) xs
```

- Astfel h = foldl (0) e
- foldl(@)e[$x_0, x_1, ...x_n$] = (...((e@ x_0)@ x_1)... x_{n-1})@ x_n

foldr1, foldl1

```
Prelude> :i foldr1
foldr1 :: (a -> a -> a) -> [a] -> a
Prelude> foldr1 (*) [2,4,6]
48
Prelude> :i foldl1
foldl1 :: (a -> a -> a) -> [a] -> a
Prelude> fold11 (*) [2,4,6]
48
```



Exemple

```
sum = foldl (+) 0
sum = sum1 0
         where
               sum1 e [] = e
               sum1 e (x:xs) = sum1 (e+x) xs
product = foldl (*) 1
or = foldl (||) False
and = foldl (&&) True
length = foldl (n \rightarrow n+1) 0
reverse = foldl (xs x -> x:xs) []
(xs++) = foldl (\ys y -> ys++[y]) xs
```

Funcțiile scanl, scanr

- Funcțiile fold "acumulează" valorile dintr-o listă returnând valoarea (una singură) obținută
- Funcția map aplică fiecărui element al listei o funcție, returnând toate valorile obținute
- Funcțiile scan "acumulează" ca și fold dar returnează lista valorilor intermediare:

Funcțiile scanl, scanr

- scanl :: (a -> b -> a) -> a -> [b] -> [a] acumulează de la stânga conform cu funcția din a -> b -> a și al doilea argument (valoarea inițială) care devine primul din lista returnată
 - scanl (+) 0 [1,2,3] = [0,1,3,6]
 - scan1 (+) 0 [] = [0]
- scanl1 :: (a -> a -> a) -> [a] -> [a] , la fel ca scanl; valoarea inițială este primul element al listei:
 - scanl1 :: (a -> a -> a) -> [a] -> [a]
 - scanl1 (+) [1,2,3] = [1,3,6]
 - scanl1 (+) [] = []

Funcțiile scanl, scanr

scanr :: (a -> b -> b) -> b -> [a] -> [b] acumulează de la dreapta(conform cu funcția din a -> b -> b și al doilea argument (valoarea inițială) care devine ultimul din lista returnată. Analog scanr1

```
scanr :: (a -> b -> b) -> b -> [a] -> [b]
scanr (+) 0 [1,2,3] = [6,5,3,0]
scanr (+) 0 [] = [0]

scanr1 :: (a -> a -> a) -> [a] -> [a]
scanr1 (+) [1,2,3] = [6,5,3]
scanr1 (+) [] = []
```

Studiu de caz 1: maxlist

 Elementul maxim dintr-o listă de elemente ce aparțin unui tip din clasa Ord:

```
maxlist::(Ord a)=>[a] -> a
maxlist = foldr (max) e
max :: Ord a => a -> a -> a
```

- Ce valoare se alege pentru e?
- Trebuie să fie corect:

$$maxlist[x] = (x max e) = x$$

 Trebuie ca e să fie cea mai mică valoare a tipului a. Există această valoare?



Studiu de caz: maxlist

 Haskell are o clasă numită Bounded care este constituită din tipuri cu valori mărginite:

```
Hugs.Base> :info Bounded
-- type class
class Bounded a where
  minBound :: a
 maxBound :: a
-- instances:
instance Bounded ()
instance Bounded Char
instance Bounded Int
instance Bounded Bool
instance Bounded Ordering
Prelude> :i Bounded
class Bounded a where
 minBound :: a
 maxBound :: a
        -- Defined in GHC.Enum
```



Studiu de caz: maxlist

Definim maxlist foliosind clasa Bounded :

```
maxlist :: (Ord a, Bounded a) => [a] -> a
maxlist = foldr (max) minBound
Main> maxlist['a', '4', 'd']
'd'
Main> maxlist "aseewweeree"
w'
Main> maxlist [2*x*x+5*x-1::Int| x<-[-3..4]]
51
Main> maxlist [-2*x*x+5*x-1::Int| x<-[-3..4]]
2
```



Studiu de caz: maxlist

 Soluția alternativă (fără a folosi Bounded) este de a folosi foldr1 sau foldl1 (doar pentru liste nevide):

```
foldr1 :: (a -> a -> a) -> [a] -> a
foldr1 f (x::xs) = if null xs then x else f x (foldr1 f xs)
foldl1 :: (a -> a -> a) -> [a] -> a
foldl1 f (x::xs) = foldl f x xs
foldr1(\oplus)[x0,x1,x2,x3] = x0\oplus(x1\oplus(x2\oplus x3))
foldr1 (/) [1, 2, 3] = 1.5
foldl1(\oplus)[x0,x1,x2,x3] = ((x0\oplus x1)\oplus x2)\oplus x3
maxlist1 :: (Ord a) => [a] -> a
maxlist1 = foldr1 (max)
Main> maxlist1[-x*x-x-1::Int| x<-[-5..5]]
-1
```